

LADDERPUZZEL 69

Er was eens en koning, die met zijn dochter en een page in de gevangenis zat. Die gevangenis was een hoge toren en de enige verbinding met de buitenwereld was een venster, 100 meter boven de begane grond. Buiten dat venster hing een touw, iets meer dan 100 meter lang, dat over een katrol liep. Aan elk van de beide einden van dat touw was een mand bevestigd, zodat als de ene mand op de grond stond, de andere juist voor het raam hing.

In elke mand kon iemand zitten, maar die kon dan niet aan een der einden van het touw trekken of een ander in de mand helpen.

Om kort te gaan, elke mand kon alleen naar boven gaan, wanneer in de andere meer gewicht werd geplaatst.

De koning woog 195 pond, het slanke prinsesje 105 pond en de page 90 pond. Ze vonden in hun cel nog een ketting, die 75 pond woog.

Wanneer iemand in de mand zat, mocht de dalende mand hoogstens 15 pond meer bevatten dan de andere, omdat hij anders te snel naar beneden zou gaan.

Ten slotte konden in de mand slechts twee personen of één persoon plus de ketting een plaats vinden.

Hoe konden ze het nu klaar spelen om alle drie te ontsnappen en bovendien de ketting mee te nemen? Die ketting kon namelijk te pas komen, want ze hadden geen geld en misschien gaf een ijzerhandelaar er een paar gulden voor.

VOETBAL IN UTRECHT

VETERANENWEDSTRIJD

bazen tegen chefs en kantoor

15 Minuten na de aftrap werd het eerste en enige doelpunt van deze wedstrijd gemaakt. De heer Van der Toom (bazenelftal) kon uit een verwarde schermutseling de beide backs en keeper passeren en de bal rustig in het net deponeren (luid gefluit).

Zowel vóór als na de rust goldte het spel van de ene naar de andere goal. Vooral op het middenveld werd bedrijvig gered (hr Stout en de heren Cordel, Punter, Kruik, Slem en Loozekoot) en verscheidene malen kwam het tot voetbal!

De backs aan beide zijden verrichtten „baanbrekend“ werk (hr Breukers, heren Van Ouyen, Ebbenhorst en Schuren).

Na de rust speelde de chefs met vliegende keeper; dit bracht echter te grote risico's met zich (net naast), waardoor de keeper wisselde met een voorhoedespeler.

In het heetst van het gevecht blies de scheidsrechter (hr Carrouw) enige malen abusievelijk op zijn sigarenpijpje, waardoor het spel rustig kon doorgaan. Ongeveer 10 minuten voor het eindsignaal werd aan de chefs een „Weense“ penalty toegekend.

Resultaat: nihil!

De goed geleide wedstrijd, die uitermate sportief was, eindigde met een 1—0 overwinning voor de bazen.

De heer Van de Wal had voor deze wedstrijd een wisselbekeer beschikbaar gesteld. Deze werd uitgereikt aan de aanvoerder der bazenploeg, hr Van de Linden. (Het ligt in de bedoeling deze wedstrijd jaarlijks te organiseren.)

Een woord van dank aan de in grote getale opgekomen enthousiaste supporters die de beide elftallen veel moed hebben toegeschreeuwd, en aan de

De koning woog 195 pond, het slanke prinsesje 105 pond en de page 90 pond. Ze vonden in hun cel nog een ketting, die 75 pond woog.

Wanneer iemand in de mand zat, mocht de dalende mand hoogstens 15 pond meer bevatten dan de andere, omdat hij anders te snel naar beneden zou gaan.

Ten slotte konden in de mand slechts twee personen of één persoon plus de ketting een plaats vinden.

Hoe konden ze het nu klaar spelen om alle drie te ontsnappen en bovendien de ketting mee te nemen? Die ketting kon namelijk te pas komen, want ze hadden geen geld en misschien gaf een ijzerhandelaar er een paar gulden voor.

„stille“ medewerkers van deze avond. Met spanning zien wij nu reeds uit naar de wedstrijd in 1958!

Op 28 mei speelde VDH tegen de VJMI-boys.

Ook in deze wedstrijd ondervond het elftal van VDH weinig tegenstand, de doelpunten werden zonder veel moeite gescoord. De eindstand was 8—0 voor VDH.

Na 4 wedstrijden heeft VDH de leiding in deze, wel wat zwakke, afdeling met 8 punten, 23 doelpunten voor en 0 tegen.

Waar blijven de supporters?

In juni bracht voor VDH weer een klinkende overwinning tegen „Leefsma“ (woningmijnting).

Nadat de rust ingegaan was met 5—0, werd de eindstand 11—1 voor VDH.

Op de heft der competitie staat VDH aan de kop met 12 punten, 39 doelpunten vóór en 3 tegen.

Weer enige ideeën

De heer J. van Katwijk, Mechanische afdeling, kreeg een beloning van f 8,50 toegekend voor zijn idee een mal te laten maken voor het op waterlichtheid beproeven van aluminiumbalken.

Een voorstel van de heer M. C. Kamebeck, Stofzuigergazijn, werd gehonoreerd met f 30,—. Op zijn aanwijzing kon een aantal oude, in het magazijn nog aanwezige mondstukken van de IS 150 (GZ 92676) worden gewijzigd in GZ 92705, waardoor een besparing werd verkregen.

U kunt met het oplossen van deze puzzel, weer DRIE punten verdienen. U dient er echter wel voor zorg te dragen, dat uw inzending beslist vóór dinsdag 2 juli a.s. in het bezit is van mij, Vos, redactie VDH-tje, Hoofdkantoor Maanweg.

Oplossing puzzel 65

De uitslag van bovenstaande puzzel bestaat uit een vijftal rekenkundige reeksen, t.w. 10-32-54-76 en 98; 18-36-54-72 en 90; 56-61-72-83 en 94 en ten slotte 54-63-72-81 en 90. Verreweg de meeste inzendingen bestonden uit 4 oplossingen.

PRISWINNAARS

Voor het incasseren van de prijzen zijn deze week de heren W. M. Bouterse, Mech. Boekhouding, en F. J. Steetzel, afd. 2611 aan de beurt. Na 66 inzendingen behaalden zij resp. 80 en 79 punten.

Zij kunnen deze prijzen (f 10,—) afhalen bij mej. Vos, redactie VDH-tje.

Oriëntatie

Ondernemingsraad

In het VDH-tje van 1 juni j.l. kondigden wij u een 5-tal bijeenkomsten aan, waarin ondernemingsraadsleden en belangstellenden nader georiënteerd zouden worden over allerlei kwesties, waarbij een ondernemingsraadslid ten nauwste betrokken is.

In de eerste bijeenkomst, die op donderdag 13 juni plaats vond, behandelde de heer Oosthoek: Ontstaan, doel en karakter van een Ondernemingsraad.

Uit de discussie, die op de inleiding van de heer Oosthoek volgde, bleek wel dat de aanwezigen zich voor het moeilijke onderwerp interesseerden. Ongetwijfeld zal deze bijeenkomst hebben bijgedragen tot verduidelijking van de achtergronden van het ondernemingsraadwerk.

Janner alleen was de betrekkelijk geringe opkomst, waaraan het moete weer ook wel schuldig geweest zal zijn. Tot slot delen wij u nog mede de de volgende samenkomsten gehouden zullen worden op de donderdagen 27 juni, 4 juli en 11 juli.

PROMOTIES

Vele sollicitanten vragen op Personeelszaken bij hun sollicitatiebezoek: „Wat kan ik bij Van der Heem bereiken?“

Het antwoord op zo'n vraag is dikwijls moeilijk. Aan de andere kant wordt het door de regelmatig plaatsvindende promoties in ons bedrijf toch e'genlijk weer makkelijk, want wij zouden bijna kunnen zeggen: De voorbeelden liggen voor het grijpen.

Zo kunnen wij u deze week melden dat met ingang van 3 juni 1957 de heer P. J. Bots van de afdeling 2312 is bevorderd tot baas en de heer J. Worseling met ingang van dezelfde datum instructeur op deze afdeling is geworden.

Heren, ook namens de redactie, hartelijk gefeliciteerd!

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

Redacteur: C. Schrevel.
Redactie - Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

De geboorte

van de 250.000ste SOLEX

In een op vrijdag 14 juni 1957 belegde bijeenkomst voor de pers, werd de 250.000ste Solex door onze president-directeur, de heer L. W. van der Heem, aangeboden aan de directeur van de handelsmaatschappij R. S. Stokvis & Zonen N.V., de heer E. F. Eriksson.

De bijeenkomst droeg vanzelfsprekend een feestelijk karakter, omdat het nu eenmaal niet elke dag voorkomt dat een mijlpaal van deze grootte wordt bereikt. Het feest werd aangekondigd als het geboortefeest van de 250.000ste Solex en u zult in de loop van dit verslag kunnen lezen op welke originele wijze het cadeaugave van deze 250.000ste Solex geheel in de trant van een geboortefeest plaats vond.

Nadat de heer C. A. A. van Luttervelt, de chef van onze afdeling Public Relations, de bijeenkomst had geopend, waarbij hij de aanwezigen hartelijk welkom heette, nam de eerste spreker, de heer Leo van der Heem, het woord.

Op de hem eigen wijze schetste de heer Leo het ontstaan van de Solex.

De Solex, een oorspronkelijk Franse vinding van de directie van de bekende Solex-carburantfabriek, werd in mei 1948 door Van der Heem N.V., in fabriekseigenen en door Stokvis op de Nederlandse markt gebracht. Het was niet eenvoudig, aldus de heer Leo, om dit voor

Van der Heem nieuwe produkt — trouwens het was ook voor Nederland iets nieuws — te gaan vervaardigen.

Ten opzichte van de andere produkten die wij reeds maakten, leek de Solex veel op een vreemde eend in onze bijt; de heer Leo constateerde, dat het in ieder geval geen lolkje eend is en dat hij gezien mag worden.

Spreker memoreerde dat de naam SOLEX in zeer korte tijd een zo grote populariteit genoot, dat ook allerlei andere gemotoriseerde rijwelen, zelfs in officiële stukken, betiteld werden met de naam SOLEX. Eerst later ging men het gemotoriseerde rijwiel bromfiets noemen. Het is met de bromfiets loch wel heel erg snel gegaan en tot op heden goed gegaan, als men zich

Het grote moment is aangebroken: de kwart miljoenste Solex is afgeleverd aan mevrouw M. Nijssen uit Dinteloord. Links van „Tante Marie“ de heer Egon F. Eriksson, rechts van haar de heer Leo van der Heem.

De PTT vraagt uw aandacht

Hierdoor brengen wij u een dringend verzoek van de PTT over om alle brieven, die u aan Van der Heem N.V. Den Haag of aan de ENAP N.V. richt, als volgt te adresseren:

Van der Heem N.V.
Postbus 1060
Den Haag.

Uitdrukkelijk wordt er dus op gewezen om alleen het postbusnummer te vermelden en niet: Maanweg 256. U bespaart hiermede onze Posters en veel modeloos werk.

de cijfers die de heer Leo verstrekte goed realiseert!

Op 29 mei 1948 kwam de eerste bromfiets op de Nederlandse markt en in de hierna volgende jaren steeg dit aantal:

In 1949 tot	4.000
In 1950 tot	55.000
In 1951 tot	148.000
In 1952 tot	218.000
In 1953 tot	283.000
In 1954 tot	376.000
In 1955 tot	503.000

De cijfers van 1956 en 1957 berusten deels op een schatting, omdat sinds 1956 — toen de bromfiets niet meer onder de wegebepaling viel — van die zijde geen officiële cijfers meer verkregen konden worden. Zonder te overdrijven mag echter voor 1956 een aantal van 650.000 worden aangenomen en op 1 juni j.l. was de 700.000 ruim gepasseerd.

Als u zich deze aantallen realiseert — kennelijk komend op de Solex die een zeer belangrijk gedeelte van deze aantallen voor zijn rekening neemt — dan lijkt het allemaal nogal eenvoudig te zijn geweest. Niets is minder waar!

Om zover te komen moesten twee belangrijke problemen worden opgelost, namelijk de opbouw van een verkooporganisatie met de service en alles wat daarbij verder komt kijken, alsook de talloze problemen van technische aard.

Het oplossen van de verkooporganisatie was het snelst, voor elkaar door deze te regelen met Stokvis, die al meer dan 20 jaar vele produkten voor Van der Heem verkoopt.

De heer Leo acht het een geslacht moment openlijk zijn diep gevoelde dank uit te spreken voor hetgeen op dit terrein door Stokvis en in het bijzonder door de heer Eriksson voor de Solex is gedaan en nog wordt gedaan.

Het oplossen van de problemen van technische aard heeft veel voeten in de aarde gehad, maar mag niettemin ook als volkomen geslaagd worden beschouwd. De heer Leo brengt hulle aan allen die onder de bezielende leiding van onze overleden directeur, de heer Jan van der Heem, deze technische problemen hebben opgelost.

Spreker herinnerde eraan, dat in het begin bijna alle onderdelen waarvan de Solex is samengesteld uit Frankrijk moesten worden geïmporteerd. Het strekt ons echter tot eer, dat het in ongeveer één jaar tijd mogelijk is gebleken bijna alle onderdelen in eigen bedrijf of door andere Nederlandse industrieën te vervaardigen. Dat dit een belangrijke werkgelegenheids-

Ook de ENAF heeft haar 2de Ondernemingsraad

Dinsdag j.l. vond de installatie plaats van de tweede Ondernemingsraad van de ENAF N.V.

Nadat de voorzitter de vergadering had geopend en de notulen van de vorige vergadering waren goedgekeurd, hield onze directeur, de heer ir P. G. Zaaijer, de volgende installatiedede:

„Wij staan thans op het punt de tweede Ondernemingsraad van de ENAF te installeren en het lijkt mij van belang ons nu eens te bezinnen op de waarde van het Ondernemingsraadwerk.

De Ondernemingsraad moet beschouwd worden als het orgaan van samenwerking tussen werkggever en werknemer in de onderneming. Zoals u allen weet, bestond er voor het tot stand komen van de Wet op de Ondernemingsraden in vele bedrijven reeds zogenaamde fabrieksraden, waarin vertegenwoordigers van het personeel zitting hadden, die via deze kerne hun wensen met betrekking tot de gang van zaken naar voren konden brengen.

Er is echter een principieel onderscheid tussen deze kerne en de Ondernemingsraad. In de kerne hadden alleen vertegenwoordigers van de werknemers zitting, terwijl de Ondernemingsraad voorgesteld wordt door de werkggever zelve. Hiermede heeft de werkggever nog eens willen beklamen, dat het hier een instituut van samenwerking betreft tussen werkggever en werknemers.

De vraag doet zich voor, wanneer er behoefte is aan een Ondernemingsraad. De wet heeft de strens gelegd bij ondernemingen boven de 25 personen en het ligt natuurlijk voor de hand dat bij kleinere ondernemingen het contact tussen werkggever en werknemers zo intensief is, dat aan een bijzonder orgaan van samenwerking geen behoefte bestaat. Hoe kleiner de onderneming, hoe minder problemen er meestal zijn op het gebied van de samenwerking. En dat zien we dan ook direct weerspiegelen in de bloei van de Ondernemingsraden.

Bij grote bedrijven met vele honderden of zelfs duizenden werknemers is de Ondernemingsraad een onmisbaar instituut en kan er dikwijls gesproken worden van een bloeiend Ondernemingsraadstelsel.

Hetzelfde verschiensel ziet u bij onze eigen ondernemingen. In de fabriek Maanweg met zijn 1800 mensen is de Ondernemingsraad een onmisbare instelling en zijn de onderwerpen, die aan de orde komen, vele en veelzijdig. Dit ligt ook voor de hand. De vele, sterk uiteenlopende afdelingen brengen nu eenmaal vele problemen met zich mede, die regelmatig besproken moeten worden om tot gezamenlijke oplossingen te komen.

In de fabriek Utrecht met zijn 400 werknemers ligt de zaak al belangrijk eenvoudiger en komen er eigenlijk al veel minder problemen aan de orde. En bij de ENAF met zijn 100 werknemers, die eigenlijk slechts één eindproduct vervaardigen, kan ik mij voorstellen, dat u zich wel eens afvraagt of de Ondernemingsraad wel zin heeft. Als ik dan zie, dat dit de eerste Ondernemingsraadvergadering sinds 9 januari 1956 is en dat de eerste Ondernemingsraad in twee jaar slechts twee maal bijeen geweest is, dan is deze vraag inderdaad wel gerechtvaardigd.

Mijn persoonlijke mening is echter, dat onze Ondernemingsraad wel degelijk zin heeft en dat wij er naar moeten streven loch op regelmatig bij elkaar te komen, al was het alleen maar om u in te lichten over de gang van zaken en de vooruitzichten van de onderneming. En ik wil hierbij dan aanhalen de belofte, die de heer Jan in de vergadering van 9 januari 1956 gedaan heeft, om eens per kwartaal bijeen te komen. Ik geloof inderdaad, dat in het algemeen gesprekken 4 vergaderingen per jaar van de ENAF voldoende zullen zijn en deze zullen wij dan ook houden. Indien nodig kan natuurlijk altijd een lus-senijde vergadering belegd worden.

Er resten mij nu nog twee punten. In de eerste plaats wil ik de afziedende Ondernemingsraad bedanken voor het werk, dat zij in de afgelopen periode verricht heeft. Mag dit dan naar buiten niet spectaculair geweest zijn, ongetwijfeld dingen hier, nuttig werk verricht.

Wat de nieuwe Ondernemingsraad betreft, ik hoop, dat de verhouding tussen mij en de andere

leden van de aangenaamste aard zal zijn.

Ik hoop, dat de problemen, die eventueel aan de orde gesteld zullen worden, in gezamenlijk overleg in het belang van de onderneming en haar werknemers opgelost zullen worden.

Onder het uitspreken van deze wens verklaar ik dan de Ondernemingsraad voor geïnstalleerd.

Hierna deed de heer Zaaijer nog enkele directienedelingen en vervolgens werd overgegaan tot de benoeming van de ter vergadering voorgestelde personen in de verschillende commissies.

Als commissiesleden zijn benoemd:

- a. secretaris Ondernemingsraad: *hr Van Welzen;*
- b. vast COR-lid: *hr De Godes;*
- c. Studiefonds: *hr Van Diem;*
- d. Veiligheidscommissie: *hr Van Diem;*
- e. Ziektenroost: *hr De Graaf, hr Van Welzen;*
- f. Ondersteuningsfonds: *hr Rhijnsburger;*
- g. plaatsvervanger: *hr Van Welzen;*
- h. Tactielcommissie: *hr Van Diem, hr De Graaf;*
- i. Programmacommissie: *hr Van Welzen.*

Alle benoemingen deed de voorzitter vergezeld gaan van zijn felicitaties.

Vervolgens werd als sprekkur voo de Ondernemingsraad vastgesteld: s woensdags in de pauze eens per 14 dagen.

Op verzoek van een aantal personeelsleden vroeg de Ondernemingsraad haar voorzitter of het mogelijk was zaterdag 30 augustus a.s. niet te werken en dit verzuim in de laatste twee weken voor de fabrieksvakantie met overwerk in te halen. Uitvoerig werd hierover van gedachten gewisseld, waarna ten slotte besloten werd normaal te werken. Degenen die na werktijd hun vakantiebestemming met geen mogelijkheid kunnen bereiken, kunnen voor dat doel een individuele snijperdag aanvragen, die, voor zover het werk dat toelaat, zal worden gegeven. Nadat bij de rondvraag nog over de ventilatie gesproken was, werd, niets later vergadering door de voorzitter gesloten.

Sprekkur O.R. Maanweg

25 JUNI 1957.

1e pauze: de heren Laurier — Van Grondelle.

2e pauze: de heren Zegers — Reimerink.

Sprekkur O.R. Utrecht

28 JUNI 1957.

Fabriek Abstederdijk:

1e pauze: de hr Meersbergen — Kreeftmeijer.

2e pauze: de hr Gosman — De Zeeuw.

Fabriek Keulsekade:

1e pauze: de heer Bonder.

2e pauze: de heer Van Ree.

Wist u, dat

.....er niet alleen over heel ons land, maar ook in Den Haag en omgeving het Bedrijfspostulaat werkzaam is? Het zetelt in de Laan Copes van Catlenburgh 70 in het St. Clemenshuis. Pater Witbroek is er de man van. Sinds 1954 is men hier met zijn activiteiten begonnen. Deze richten zich op enkele bedrijven, zoals Van Hest, Vredesstein, Vroom & Dreemann en..... Van der Heem N.V. Nieuw van geriet? Deze achtte inmiddels ook niet aan de weg en klepelt niet met de grote klok. Over werkt in stilte.

Wat dit bedrijfspostulaat dan bedoelt? Het wil met alle eerlijke middelen bevorderen, dat er in de menselijke werkcenschuipen een goede sfeer en christelijke-menselijke verhoudingen zijn. Omdat het niet ten doel wil hebben, leden te werven voor de katholieke kerk, maar in het algemeen die menselijke verhoudingen goed wil helpen maken, beperkt het zich ook niet tot katholieke personeelsleden, maar richt zich tot ieder, die in een bedrijf werkzaam is en aan het schone doel wil meehelpen.

Het wil de mensen brengen tot een zich meer bewust zijn van hun mens zijn en hun levensbeschouwing. Daarmee hoopt het in de hand te werken, dat er meer arbeidslust komt, waardering voor elkaars werk en inspanning en gevoel van solidariteit.

Daarom brengt het de mensen in kleine groepsverbanden bij elkaar. Dan volft het gesprek over de dingen van het dagelijks leven altijd beter dan in grote vergaderingen. Soms organiseert het avonden voor alle werknemers van een bepaald bedrijf. Zulke avonden hebben een meer algemeen cultureel karakter. Later worden die avonden dan in de kleine praatgroepen weer eens doorgesproken.

Voor elk bedrijf is er een aparte bedrijfsafluocenerier, die ook met personen uit 20 n onderneming particuliere moeilijkheden en vragen bespreekt, als zij daarmee tot hem komen. In sommige bedrijven heeft die afluocenerier daarnoor een spreekkamer.

In het tegenwoordig toenemend streven naar verheffing der menselijke verhoudingen tracht dus ook het Bedrijfspostulaat zijn bijdrage te leveren. En als zodanig verdient deze arbeid dus zeker bekendheid bij de bedrijfs-gemeenschappen.

Verkenner.

VERKIEZINGEN in het

MIDDEN-OOSTEN

Wanneer u dit opschrift leest, zult u zich ongetwijfeld afvragen: Wat hebben de VDH-ers met die verkiezingen te maken? In ons landje gaan de verkiezingen rustig voorbij. Men vindt pamfletten met aanbevelingen voor de partijen en soms ook wel eens een visticke kaartje van de minister-president in de bus. We zien grote aanplakborden met affiches en verder verloopt alles kalm, rustig en waardig, overeenkomstig ons volkskarakter. Een felle strijd tussen de partijen speelt zich praktisch niet af en zeker niet in het openbaar.

In het Midden-Oosten zijn de mensen echter gauwer in vuur en vlam dan wij en toevallig maakte ik de propagandachtes mee van de verkiezingen in de Libanon, die plaats hebben op 9, 16 en 23 juni. Elke zondag worden in een bepaald gedeelte van het land verkiezingen gehouden, omdat het leger te klein is om de hoofden in het ganse land in bedwang te houden. U kunt mij gerust geloven, de gemoeiden worden in dat kleine landje aan de Middellandse Zee behoorlijk verhit.

De aanblik van Beiroet, de hoofdstad van de Libanon, is verschrompelijk. Op elk open plekje van de huismuren zijn affiches geplakt, zodat het geheel een kakelbont aanzicht geeft. Overal aanbevelingen voor de kandidaten, want de verkiezingen in de Libanon zijn individuele verkiezingen, waarbij men de persoon kiest en niet de lijst aanvoerder. Hij, die de meeste Libanese personen kan uitgeven, heeft de grootste kans om een zetel te veroveren in het Parlement want de liezers krijgen ook een document! Voorts ziet men overal mooie spandoeken met propagandaposters en vooral niet te vergeten oote op doeken geschilderde portretten.

trekken van de kandidaten onlijst met lichtjes, zodat zij er 's avonds uitzien als heiligenbeelden, hetgeen zij alles behalve zijn.

Verder rijden er al toeterend auto's rond, die door het strooien van pamfletten en door hun getoeter alle aandacht vragen van het wandelend publiek, dat half gek wordt van deze kakatomie van geluiden.

Op Hemeivaartsdag 30 mei j.l. was ik in Beiroet en doordat mijn hotel in het centrum van de stad gelegen was, was ik getuige van de rellen die in de Nederlandse pers met enige regels werden afgedaan, maar die voor een oogenlijke veel belangrijker zijn. De plaats vóór mijn hotel leek wel een springplank voor één of andere grote militaire actie. Tanks, overvalwagens, brandweerauto's, militairen, gendarmes en gemeentelijke politie stonden klaar om in te grijpen. En eindelijk om ca. 9 uur in de ochtend barstte de bom los in het Muzelmankwartier „Basta“ en de militairen zetten zich in beweging. De tanks rukten op, de brandweer er achteraan en verderop klonk de echo van geweerschoten. Nu wil dit nog niet zoveel zeggen, want de Libanees kan ook zijn vreugde laten blijken door in de lucht te schieten. De gemoeiden waren echter zo verhit, dat er behoorlijk op los geslagen is. Trans en auto's werden omgegooid alsof het luciferdoosjes waren, straten opgebroken om projectielen te krijgen, kloksen werden in brand gestoken met als uiteindelijk resultaat: 7 doden, 73 gewonden en 341 gearresteerden. Een uur later kwamen de belogers, al huilende, schreeuwende en joelende in bedwang gehouden door een grote politiemacht, mijn hotel voorbij.

Ik kan u de verzekering geven, dat

De heer Van Zuiden van ons Verkoopkantoor Van der Heem N.V. heeft onlangs enkele weken een bezoek gebracht aan een aantal relaties van onze exportafdeling in het Midden-Oosten. Van zijn belevenissen daar, die hij zo vriendelijk was voor ons op schrift te stellen, kunt u in dit VDH-tje en in het volgende ken-nis nemen.

het een angstig gezicht is deze oververhitte, temperamentvolle mensen te horen schreeuwen.

In de kranten daar las ik, dat de belogers voor hun werk worden betaald met enkele guldens. Voor ons Hollanders lijkt dit nogal gek en eigenlijk onmogelijk, zo iets doe je niet! Dit was dan ook in het Midden-Oosten, waar alles anders is dan bij ons.

v. Z.

Waar onze bedrijfsbrandweer al niet goed voor is

Ook nu kwam op het eerste verzoek van de bedrijfsleiding aan de Maanweg onze bedrijfsbrandweer prompt in actie. In dit geval om verkoeling te brengen in de bovenste verdieping van onze montagevloer.

Niet alleen is belangrijk dat je op deze manier de nodige verkoeling brengt, maar ook dat geconstateerd kan worden of alle goten en afvoerbuizen in goede staat verkeren.

Dat af en toe een zich van geen kwaad bewust zijnde jongedame met een fikse waterstraal verkoeling werd toegebracht, behoorde weliswaar niet tot de gegeven werkdruk, maar zal althans voor de brandweerlieden gezien kunnen worden als plezier in het werk. De redactie mag zo iets natuurlijk ook niet goedkeuren en geeft daarom graag het advies: Mocht het nog eens „per ongeluk“ gebeuren, dan voor dit soort verkoeling niet te veel verantwoordelijkheid nemen!

Natuurlijk horen wij allemaal opmerkingen, zoals: „Is dit nu wel verantwoord in deze tijd met mogelijkheid van waterschaarste, zulke enorme hoeveelheden bij ons op het dak te spuiten?“

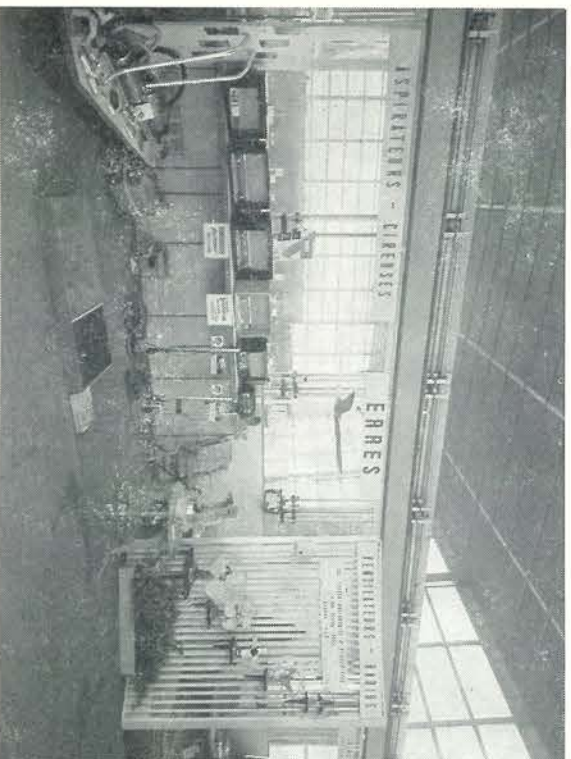
Wij kunnen onze VDH-ers in dit opzicht gerust stellen. Wij spuiten, wat je noemt ons eigen water, dat wij zelf oppompen in hoeveelheden van ongeveer 60 m³ per uur.

In ieder geval, ook nu weer onze dank aan de verlichting brengende brandweerlieden.

J. v. d. Linden,
Financien.

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan directie, Ziektenroost, afdelingschefs, personeel afd. Financien en overig personeel voor de vele bijdragen van belangstelling, alsmede voor de boeken, bloemen etc. die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

Mijn hartelijke dank aan directie, chef, bazen en collega's en vooral Ziektenroost voor de aardige attenties, mij tijdens mijn ziekte betoond.
Joh. Hoogerwaard,
afd. 2635.

Een hoekje van een tentoonstelling van Erres-producten te Casablanca. Zeer gewaardeerd staan onze producten opgesteld.